

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 91.672 van 18 december 2000
in de zaak A. 90.543/VII-20.824.**

In zake : 1. François SAVERYS,
2. Pierre van den BERGH,
3. Eric van BOGAERT,
4. Didier BRITS,
5. Jozef LIVENS,
6. Kamiel VAN DAM,
7. Philip THENAERS,
8. S. EVENEPOEL,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat M. VAN PASSEL,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Frankrijklei 146

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad
van ANTWERPEN.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat François SAVERYS, Pierre van den BERGH, Eric van BOGAERT, Didier BRITS, Jozef LIVENS, Kamiel VAN DAM, Philip THENAERS, en S. EVENEPOEL op 28 maart 2000 hebben ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 20 januari 2000 waarbij een milieuvergunning wordt afgeleverd aan de n.v. GROENINGHE voor het exploiteren van een hostellerie gelegen te 2630 Aartselaar, Kontichsesteenweg 78;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 27 oktober 2000
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 november
2000;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter
M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
M. VAN PASSEL, die verschijnt voor de verzoekende
partijen, en van Bestuurssecretaris T. DEPOORTER, die
verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. De feiten

Overwegende dat de gegevens van de zaak als
volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partijen zijn omwonenden van
een hostellerie die uitgebaat wordt door de
n.v. GROENINGHE.

De hostellerie omvat een restaurant, hotel
en feestzalen met dansgelegenheid.

1.2. Op 1 juli 1999 dient de n.v. GROENINGHE bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Aartselaar een milieuvergunningsaanvraag in voor het lozen van huishoudelijk afvalwater in de openbare riolen, bovengrondse propaangasopslag, ondergrondse mazoutopslag, en feestzalen en lokalen met dansgelegenheid met een totale oppervlakte van 100 m² of meer.

1.3. In het kader van het openbaar onderzoek worden twee schriftelijke bezwaren ingediend vanwege de echtparen van den BERGH-DE KEULENAER en SAVERYS-de HEMPTINNE.

In het eerstgenoemde bezwaarschrift leest men onder meer :

"De reeds huidige verkeers- en geluidsoverlast met de erbij horende gevaren en hinder voor mens en milieu zullen zeker niet verminderen, wel integendeel".

In het tweede bezwaarschrift leest men onder meer :

"Wij veronderstellen dat deze aanvraag een regularisatie betreft, aangezien reeds geruime tijd deze activiteiten worden ontwikkeld : wij ondervinden er zeer regelmatig hinder van !

(...)

Wij tekenen dan ook bezwaar aan tegen voormelde erkenningsaanvraag, zeer zeker wat de erkenning als feestzaal betreft : wij hebben reeds ettelijke malen moeten ervaren dat wij tot zeer laat in de nacht wakker worden gehouden door luidruchtige dansmuziek, en uitbundige en toeterende feestvierders ! Dit is allesbehalve bevorderlijk voor onze studerende kinderen".

1.4. Op 6 september 1999 weigert het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Aartselaar de gevraagde vergunning.

De vergunning wordt geweigerd omdat :

- de exploitatie van de inrichting niet verenigbaar is met de vigerende ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften;
- de tijdens het openbaar onderzoek uitgebrachte bezwaren en opmerkingen volledig moeten worden bijgetreden;
- de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting veroorzaakt door de gevraagde exploitatie, zelfs mits naleving van de op dit soort van inrichtingen toepasselijke milieuvergunningsvoorwaarden niet tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt.

1.5. De n.v. GROENINGHE stelt een administratief beroep in bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen.

Wat betreft de beperking van de hinder leest men in het beroepschrift wat volgt :

"2. Beperking van de hinder

Een tweede reden die in de weigeringsbeslissing wordt aangegeven om de vergunning niet te verlenen is 'dat de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting veroorzaakt door de gevraagde exploitatie, zelfs mits naleving van de op dit soort van inrichtingen toepasselijke milieuvergunningsvoorwaarden, niet tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt'.

Ook dit argument gaat niet op. In het verleden heeft de inrichting nooit voor enige overmatige hinder aanleiding gegeven. In de weigeringsbeslissing wordt onder meer verwezen naar twee schriftelijke bezwaren die werden ingediend waarin sprake is van nachtlawaai.

Er dient echter op gewezen te worden dat in al de jaren dat de inrichting werd geëxploiteerd er nooit één klacht werd ingediend wegens geluidshinder. Dit wijst duidelijk op het feit dat de eventuele mogelijke hinder niet van die aard kan zijn dat ze onaanvaardbaar zou zijn voor mens en milieu.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing nergens gemotiveerd waarom de voor dit soort van inrichtingen toepasselijke milieuvergunningsvoorwaarden mogelijke

hinder niet op een voldoende manier zouden kunnen inperken.

Vermits geen enkel element wijst op het bestaan van hinder die een schadelijke invloed zou hebben op mens en milieu, en vermits er geen aanleiding is om er van uit (te) gaan dat de naleving van de milieuvergunningsvoorwaarden niet voldoende zou zijn om eventuele hinder tot een aanvaardbaar niveau te herleiden (er werd immers nooit een klacht ingediend wegens geluidsoverlast), kon de vergunning dan ook niet op grond van deze motieven worden geweigerd".

1.6. In het kader van de beroepsprocedure worden een aantal adviezen uitgebracht.

Ze zijn allemaal principieel gunstig.

In het advies van de afdeling milieuvergunningen leest men inzake de hinder, inzonderheid de lawaaihinder, wat volgt :

"Overwegende dat mogelijke lawaaihinder zou kunnen optreden door het houden van feesten; dat tijdens het openbaar onderzoek twee schriftelijke bezwaren terzake van de burelen werden ingediend welke dit probleem signaleerden; dat het onderzoek naar de impact van dat specifieke geluid voortgebracht door deze inrichting opgenomen is binnen de sectorale vergunningsvoorwaarden voor lokalen met dansgelegenheid;

Overwegende dat de bestreden beslissing geen motivering inhoudt waarom de mogelijke hinder, mits inachtna-me van de toepasselijke milieuvergunningsvoorwaarden, niet op een voldoende wijze zou kunnen ingeperkt worden;

Overwegende dat de opslag van propaangas en stookolie op een veilige manier zijn ingeplant".

Voorgesteld wordt de vergunning te verlenen voor een termijn van twintig jaar mits toepassing van de algemene en de sectorale milieuvoorwaarden van Vlarem II en mits naleving van onder meer de volgende bijkomende bijzondere vergunningsvoorwaarden :

"2) De resultaten van het volledig akoestisch onderzoek conform art. 5.32.2.3. van het Vlarem titel II dient binnen een periode van 6 maanden vanaf de datum van betekening van de milieuvergunning te worden overgemaakt aan het Provinciebestuur en de Afdeling Milieuvergunningen;

3) Voor de vaststelling van de milieukwaliteitsnormen en richtwaarden voor geluid in open lucht en binnenshuis worden de normen voor landelijke gebieden en gebieden voor verblijfsrecreatie als toetsingsbasis genomen".

De provinciale milieuvergunningscommissie volgt de gunstige adviezen en is van oordeel dat de door de afdeling milieuvergunningen voorgestelde algemene en sectorale voorwaarden kunnen worden opgelegd.

De door deze afdeling voorgestelde bijzondere voorwaarden dienen volgens deze commissie niet opgelegd te worden.

1.7. Op 20 januari 2000 wordt het thans bestreden besluit genomen;

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1.1. Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat de verzoekende partijen als tweede middel aanvoeren wat volgt :

"Het tweede middel is genomen uit de schending van (de) artikel(en) 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 op de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, het motiveringsbeginsel en het beginsel van behoorlijk bestuur.

In het kader van het openbaar onderzoek worden er twee schriftelijke bezwaren geformuleerd.

Eerste verzoeker dient op 2 augustus 1999 een bezwaar in tegen de milieuvergunningsaanvraag daar zij regelmatig hinder ondervinden van de NV GROENINGHE meer bepaald lawaaihinder (stuk 2).

Bij brief van 2 augustus 1999 tekent ook de heer van den BERGH bezwaar aan tegen de milieuvergunningsaanvraag eveneens voor bovenmatige verkeers- en geluidsoverlast van het aanpalende NV GROENINGHE (stuk 15).

In haar besluit van 6 september 1999 aanvaardt de Gemeente de realiteit van deze bezwaren en meent o.m. om deze reden de vergunning te moeten weigeren daar 'zelfs mits naleving van de op dit soort van inrichtingen toepasselijke milieuvergunningsvoorwaarden de hinder niet tot een aanvaardbaar niveau k(an) worden beperkt' (stuk 3).

In het beroepschrift van 4 oktober 1999 betwist de NV GROENINGHE de realiteit van de hinder van de burelen.

Zij trekt deze hinder in twijfel omdat er nooit een (officiële) klacht zou zijn ingediend.

Het besluit van 20 januari 2000 aanvaardt deze stellingname en wuift de bezwaren zonder enige motivering eenvoudig van de hand door te stellen :

'Overwegende dat de tijdens het openbaar onderzoek uitgebrachte bezwaren en opmerkingen als volgt kunnen geëvalueerd worden : deze worden afdoende weerlegd in het advies van de PMVC'. (stuk 10)

Het advies van de Provinciale Milieuvergunningscommissie had in dit verband gesteld :

'Er zou mogelijk lawaaihinder kunnen optreden door het houden van feesten. Tijdens het openbaar onderzoek werden twee schriftelijke bezwaren ingediend die dit probleem signaleerden. Het onderzoek naar de impact van dat specifiek geluid voortgebracht door deze inrichting is opgenomen binnen de sectorale voorwaarden voor lokalen met dansgelegenheid. De omstreden beslissing houdt geen motivering waarom de mogelijke hinder, mits in acht name van de toepasselijke milieuvergunningsvoorwaarden, niet op voldoende wijze zou kunnen ingeperkt worden. (De) opslag van propaangas en stookolie zijn op een veilige manier ingeplant'.

Concluderend stellen zij(n) :

'De bezwaren i.v.m. de geluidsoverlast lijken irrelevant gezien het feit dat er geen klachten gekend zijn en gezien de inplanting van de inrichting en de afstanden tot de dichtst bijgelegen woningen'.

Een en ander is manifest gebrekkig gemotiveerd.

1. Het besluit van 20 januari 2000 houdt geen enkele zelfstandige motivering in over de feiten en de ingediende bezwaren doch verwijst enkel naar het advies van de Provinciale Milieuvergunningscommissie, dat zelfs niet wordt overgenomen.

Nochtans dient elke bestuurshandeling op zelfstandige wijze gemotiveerd te worden zowel met de

juridische als de feitelijke overwegingen die aan de beslissing ten grondslag liggen.

De milieuvergunning is dus zeker niet wettig tot stand gekomen. Er dient terzijde te worden opgemerkt dat ook de Provinciale Milieuvergunningscommissie niet ingaat op de bezwaren doch deze eenvoudig als 'irrelevant' afdoet.

2. Er wordt verder op volstrekt niet gemotiveerde wijze komaf gemaakt met de bezwaren i.v.m. de geluidshinder en andere hinder door de verzoekende partijen. Zij worden als irrelevant afgedaan omwille van het feit dat er nooit officiële klachten zijn geweest en gezien de afstand tussen de inrichting en de woningen.

Vooreerst bewijst het feit dat er geen officiële klachten zijn niet de afwezigheid van enige reële hinder.

De heer SAVERYS en de heer van den BERGH hebben in de afgelopen jaren meermaals mondeling klachten geuit naar de eigenaars en exploitanten van de inrichting.

De heer van den BERGH is verschillende malen 's nachts gaan klagen omwille van lawaaihinder van uitbundige feestvierders en lawaai op de parking.

De burgemeester is hiervan verschillende malen ingelicht geweest en is zelfs ter plaatse geweest en heeft zelf kunnen vaststellen dat er geparkeerd werd in de landbouwzone.

Omwille van burenvrede en de steeds mondelinge beloftes van de exploitanten van de inrichting om aan de toestand te verhelpen, hebben verzoekers bij de politie geen klacht ingediend.

Het feit dat zij een goede burenvrede wensen te behouden en na te streven kan hen niet op deze wijze ten kwade geduid worden.

De realiteit van de hinder staat immers vast.

De woning van de heer SAVERYS, eerste verzoeker, staat op 20 m van de hostellerie, maar de parking is volledig aanpalend (enkele meters).

Wanneer er recepties of banketten zijn is er 's nachts bovenmatige hinder van de feestvierders, weggrijdende auto's (feestelijk getoeter en diens meer) zodat het rustige woonklimaat in deze omgeving ernstig wordt verstoord. Bij bepaalde gelegenheden zijn er zelfs vluchten met helicopters geweest wat onnoemelijk veel lawaai met zich brengt.

De toegangs- en afvoerweg is een ware loskade voor vrachtwagens geworden, dat uiteraard het residentiële karakter van de woonomgeving ernstig aantast.

De tweede verzoeker, de heer van den BERGH, woont ook op ongeveer 20 m van de inrichting.

Ook hij ondervindt veelvuldige lawaaihinder van muziek, uitbundige feestvierders, weggrijdende auto's, de aanpalende parking, de helicoptervluchten en de aanpalende keuken.

Daar aan de zijde van diens pand de keuken (...) van de ho(s)tellerie (gelegen) is, heeft hij daarvan

ook bovenmatige hinder : voedseloverschotten worden buitengezet en slecht afgesloten, wat geurhinder veroorzaakt. Ook de luchtafvoer van de dampen van de keuken is langs die zijde, waardoor er last is van geur en lawaai.

De capaciteit van het sanitair lijkt, wanneer er zeer grote feesten worden gehouden, eveneens onvoldoende te zijn : het water van de wc's loopt dan over en komt gedeeltelijk op de terreinen van de heer van den BERGH terecht of in de gracht die zich op de scheidingslijn bevindt.

Bovendien wordt er ook verwezen naar het recht van uitweg dat uitdrukkelijk is toegekend d.m.v. een erfdiensbaardheid aan de NV GROENINGHE en dit langs de zijde van de heer van den BERGH.

Het is duidelijk dat dit recht van uitweg gegeven werd aan een hoeve met stallingen, thans bijzonder en op onaanvaardbare wijze wordt verzwaaard ten opzichte van het erf van de heer van den BERGH.

De aanstromende auto's mede rekeninghoudende met een aangelegde parking van 100 wagens, spreken voor zich. Ook de aan- en afvoer van produkten bestemd voor de feestzalen maakten van deze servituedeweg een ware loskade.

De andere bureu onder vinden voornamelijk hinder door lawaai veroorzaakt door uitbundige feestvierders, overmatig verkeer door de toevoer van wagens vooral 's avonds voor de feesten en de vluchten met helicopter.

Er dient bovendien verwezen te worden naar het advies van de afdeling Milieuvergunningen die voor wat betreft geluid bijzondere voorwaarden had voorgesteld.

Met deze suggestie en bijzondere voorwaarden wordt noch door de Provinciale Milieuvergunningscommissie noch door de Bestendige Deputatie op enige manier rekening gehouden.

Het is duidelijk dat de Bestendige Deputatie op dit vlak haar beslissing manifest onvoldoende motiveert.

Dat het middel ernstig is";

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota volgend verweer aanbrengt :

"Verzoeker beweert dat het besluit van de bestendige deputatie van 20 januari 2000 zagezegd geen enkele zelfstandige motivering inhoudt over de feiten en ingediende bezwaren, maar enkel zou verwijzen naar het advies van de PMVC dat zelfs niet wordt opgenomen. De PMVC zou trouwens niet ingegaan zijn op de bezwaren van verzoekers, maar deze als irrelevant hebben afgedaan.

De overwegingen in het besluit van de bestendige deputatie zijn een neerslag van alle voorgaande

punten in het besluit, nl. de eensluidend gunstige adviezen van de adviesverlenende instanties (AMV, AROHM, VMM en de PMVC na het horen van de beroeper). Uit al deze punten kan men ondubbelzinnig afleiden : de inrichting is milieutechnisch aanvaardbaar en stedenbouwkundig verenigbaar. Dit staat tenandere ook zo in de overwegingen van het besluit : zij houden de conclusie in van de vergunningsmotieven die in het besluit zelf reeds uitdrukkelijk en voldoende precies werden uiteengezet. Het klopt ook niet dat de PMVC niet is ingegaan op de bezwaren. De PMVC verwijst in haar advies uitdrukkelijk naar de overige adviezen waarin, meerbepaald in het advies van AMV, die bezwaren inzake geluids- en verkeersoverlast uitvoerig worden weerlegd, en verwijst voorts naar de inplanting van de inrichting en de afstanden tot de dichtstbijgelegen woningen die de bezwaren inzake geluidsoverlast relativeren.

Verzoeker beweert ook dat op niet-gemotiveerde wijze komaf wordt gemaakt met bezwaren inzake geluidshinder en andere hinder.

In haar bezwaarschriften halen de families SAVERYS-de HEMPTINNE en van den BERGH-DE KEULENAER enkel volgende punten aan : lawaaihinder afkomstig van dansmuziek en feestvierders en verkeers- en geluidsoverlast. Er werd m.a.w. toen niets gezegd over : helicoptervluchten, lawaai van de keuken, geurhinder, problemen met het sanitair van de inrichting. Niet kenbaar gemaakte bezwaren kunnen uiteraard niet door het bestuur beantwoord worden. (...) De wel kenbaar gemaakte bezwaren m.b.t. verkeers- en geluidsoverlast werden, zoals boven reeds geargumenteed, wel degelijk beantwoord en weerlegd, zie het advies van AMV.

Het middel is niet ernstig";

2.1.3.1. Overwegende dat niet wordt betwist dat de woning van eerste verzoeker François SAVERYS op slechts twintig meter van de hostellerie staat en dat de parking volledig aanpalend is, en dat tweede verzoeker Pierre van den BERGH ook op ongeveer twintig meter van de inrichting woont; dat het genoegzaam is bekend dat bij feestzalen de voornaamste problemen op het vlak van de geluidshinder te situeren zijn, te weten, enerzijds, de geluidshinder die rechtstreeks uit de exploitatie van de inrichting zelf kan voortvloeien, zoals feestmuziek en lawaai van de feestenden, anderzijds, de onvermijdelijke met de exploitatie van een feestzaal samenhangende geluidshinder in de onmiddellijke omgeving van de

inrichting, zoals aan- en afrijdende auto's, allerlei geluiden op de parking, vooral 's nachts; dat gelet op de ligging van de woningen van de vernoemde verzoekers vlakbij de inrichting met een capaciteit van "180 (banketten) tot circa 350 (recepties) personen" en, in acht genomen het gegeven dat de meest directe omwonenden een bezwaarschrift indienden waarin precies gewezen wordt op de geluidsproblematiek, het voor zich spreekt dat de verwerende partij een zeer bijzondere aandacht diende te besteden aan de problematiek van de geluidshinder en aan de motivering op dat stuk;

2.1.3.2. Overwegende dat in het bestreden besluit wordt geconcludeerd dat de hinder en de risico's die de inrichting teweegbrengt tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt; dat daaraan voorafgaan volgende overwegingen in het bestreden besluit :

"Gelet op het gunstig advies dd. 19 november 1999 (kenmerk AMV/A/VL2/1807) van de Afdeling Milieuvergunningen (AMV) van de Administratie voor Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer; op volgende elementen uit dit advies :

(...)

3. Er zou mogelijke lawaaihinder kunnen optreden door het houden van feesten. Tijdens het openbaar onderzoek werden twee schriftelijke bezwaren ingediend welke dit probleem signaleerden. Het onderzoek naar de impact van dat specifiek geluid voortgebracht door deze inrichting is opgenomen binnen de sectorale voorwaarden voor lokalen met dansgelegenheid. De omstreden beslissing houdt geen motivering in waarom de mogelijke hinder, mits in acht name van de toepasselijke milieuvergunningsvoorwaarden, niet op voldoende wijze zou kunnen ingeperkt worden.

De opslag van propaangas en stookolie zijn op een veilige manier ingeplant.

(...)

Gelet op het horen van mevrouw Els EMPEREUR, advocaat van de exploitant, door de Provinciale Milieuvergunningscommissie :

(...)

3. De bezwaren in verband met de geluidsoverlast lijken irrelevant gezien het feit dat er geen klachten gekend zijn en gezien de inplanting van de inrichting en de afstanden tot de dichtstbijgelegen woningen;

Gelet op het gunstig advies dd. 21 december 1999 van de Provinciale Milieuvergunningscommissie (PMVC); op volgende elementen uit dit advies :

1. De PMVC volgt de gunstige adviezen.
2. De vergunning kan verleend worden voor een termijn van 20 jaar met een termijn voorafgaand aan ingebruikname van 3 jaar.
De lopende lozingsvergunning dient te worden ingetrokken.
3. De door de AMV voorgestelde algemene en sectorale voorwaarden kunnen weerhouden worden. De door de AMV voorgestelde bijzondere voorwaarden dienen niet weerhouden te worden;

(...)

Overwegende dat de tijdens het openbaar onderzoek uitgebrachte bezwaren en opmerkingen als volgt kunnen geëvalueerd worden : deze worden afdoende weerlegd in het advies van de PMVC;

(...)"

2.1.3.3. Overwegende dat uit die motivering blijkt dat, wat de hinder betreft, de verwerende partij van oordeel is dat de tijdens het openbaar onderzoek uitgebrachte bezwaren en opmerkingen onder meer inzake geluidshinder "afdoende (werden) weerlegd in het advies van de PMVC"; dat op haar beurt, blijkens het bestreden besluit, de provinciale milieuvergunningscommissie zich aansluit bij de gunstige adviezen, waaronder het advies van de afdeling milieuvergunningen -de overige adviezen spreken zich niet uit over het aspect geluidshinder-, met dien verstande dat de door deze afdeling voorgestelde bijzondere voorwaarden niet "weerhouden" dienen te worden; dat één van die voorwaarden is het uitvoeren van "het volledig akoestisch onderzoek conform art. 5.32.2.3. van het Vlarem titel II (...) binnen een periode van 6 maanden vanaf de datum van betekening van de milieuvergunning" over te maken aan het provinciebestuur en de afdeling milieuvergunningen; dat dit akoestisch onderzoek blijkbaar het gebrek aan eigen onderzoek vanwege de afdeling milieuvergunningen -hetgeen blijkt uit de sub 1.6. geciteerde overwegingen-, diende op te vangen; dat het aldus lijkt te gaan om een cruciale voorwaarde; dat uit het bestreden

besluit evenwel nergens kan worden afgeleid waarom de door de afdeling milieuvergunningen voorgestelde voorwaarden niet moeten worden gevolgd; dat in het advies van de provinciale milieuvergunningscommissie wel staat te lezen : "3. De bezwaren in verband met de geluidsoverlast lijken irrelevant gezien het feit dat er geen klachten gekend zijn en gezien de inplanting van de inrichting en de afstanden tot de dichtstbijgelegen woningen"; dat evenwel dit "element" uit het advies van de provinciale milieuvergunningscommissie nergens in het bestreden besluit is overgenomen, zodat het prima facie niet dienstig lijkt te zijn als motief waarom van de door de afdeling milieuvergunningen voorgestelde bijzondere voorwaarden wordt afgeweken; dat, daarenboven, de verzoekende partijen in hun betoog kunnen worden gevolgd dat dergelijk motief in casu niet deugdelijk zou zijn; dat, immers, het feit dat er mogelijk omwille van de burenvrede en op basis van mondelinge beloftes van de exploitant de omwoners in het verleden zich ervan hebben onthouden officieel klacht in te dienen, niet inhoudt dat er geen geluidshinder zou zijn; dat, wetend dat er twee woningen op slechts twintig meter afstand zijn gelegen van de inrichting en dat één van die woningen paalt aan de parking met een capaciteit van ongeveer honderd wagens, niet valt in te zien hoe de inplanting van de inrichting en de afstanden tot de dichtstbijgelegen woningen een aannemelijk motief tot de verwerping van de aangevoerde geluidshinder en het niet laten uitvoeren van een akoestisch onderzoek zou kunnen uitmaken; dat het middel in de besproken mate ernstig is;

2.2. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat eerste en tweede verzoeker, wier woningen zijn gelegen op amper twintig meter van de betrokken inrichting, die onder meer feestzalen met een ruime capaciteit omvat en waarvan de parking zelfs paalt aan

de woning van eerste verzoeker, aannemelijk maken dat de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit een ingrijpende verstoring van hun leefklimaat zal teweegbrengen; dat dit des te meer klemmt nu in de huidige stand van de procedure, voortgaande op de koopakte van eerste verzoeker en de verkavelingsvoorschriften die gelden ten aanzien van tweede verzoeker, blijkt dat het gebied oorspronkelijk als een gebied met een residentieel karakter was bedoeld; dat prima facie dergelijk karakter niet kan worden toegeschreven aan de betrokken inrichting; dat ook aan de tweede voorwaarde van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State is voldaan,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 20 januari 2000 waarbij een milieuvergunning wordt afgeleverd aan de n.v. GROENINGHE voor het exploiteren van een hostellerie gelegen te 2630 Aartselaar, Kontichsesteenweg 78.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het geschorste besluit.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op achttien december tweeduizend, door :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
	A.-M. GOOSSENS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. GOOSSENS.

M.-R. BRACKE.